

חבורה ויגש

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוי בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמואל

קול באשה

קידושין דף ע"א

הוא גברא דמנהרדעא דעל לבי מטבתא בפומבדיתא. אמר להו: הבו לי בישרא. אמרו ליה: גטר עד דשקיל (ל) שפמיה דרב יהודה בר יחזקאל וניתב לך. אמר: מאן יהודה בר שויסקאל דקדים לי, דשקל מן קמאי?! אזלו אמרו ליה לרב יהודה. שמתיה. אמרו: רגיל דקרי אינשי "עבדי". אכריז עליה דעבדא הוא. אזל ההוא אומניה לדינא לקמיה דרב נחמן. אייתי פיתקא דהומנא. אזל רב יהודה לקמיה דרב הונא. אמר ליה: איזיל או לא איזיל? אמר ליה: מיזל לא מיבעי לך למיזל, משום דגברא רבה את, אלא משום יקרא דבי נשיאה קום זיל. אתא אשכחיה דקעביד מעקה. אמר ליה: לא סבר לה מר להא דאמר רב הונא בר אידי אמר שמואל: כיון שנתמנה אדם פרנס על הצבור אסור בעשיית מלאכה בפני שלשה? אמר ליה: פורתא דגונדריתא הוא דקא עבידנא. אמר ליה: מי סניא "מעקה" דכתיב באורייתא, או "מחיצה" דאמור רבנן? אמר ליה: יתיב מר אקרפיטא. אמר ליה: ומי סני "ספסל" דאמור רבנן, או "איצטבא" דאמרי אינשי? אמר ליה: ליכול מר אתרונגא. אמר ליה, הכי אמר שמואל: כלל האומר "אתרונגא" תילתא ברמות רוחא – או "אתרוג" דקרייה רבנן, או "אתרונגא" דאמרי אינשי. אמר ליה: לישתי מר אנבנא. אמר ליה: מי סני "איספרגוס" דקרייה רבנן או "אנפק" דאמרי אינשי? אמר ליה: תיתי דונג תשקינן. אמר ליה: הכי אמר שמואל: אין משתמשים באשה. קטנה היא. בפירוש אמר שמואל: אין משתמשים באשה כלל, בין גדולה בין קטנה. נשדר ליה מר שלמא לילתא. אמר ליה: הכי אמר שמואל: קול באשה ערוה. אפשר על ידי שלית. אמר ליה: הכי אמר שמואל: (ע) אין שואלין בשלום אשה. על ידי בעלה! אמר ליה: הכי אמר שמואל: אין שואלין בשלום אשה כלל. שלחה ליה דביתהו: שרי ליה תגריה דלא גישוויך כשאר עם הארץ.

ברכות דף כד ע"א

אמר ר' יצחק: טפח באשה ערוה. למאי? אילימא לאסתבולי בה, והא אמר רב ששת: למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים – לומר לך כל המסתכל באצבע קטנה של אשה, כאילו מסתכל במקום התורף. אלא באשתו ולקריאת שמע. אמר רב הסדא: שוק באשה ערוה, שנאמר: "גלי שוק עברי נהרות", וכתוב: "תגל ערותך וגם תראה חרפתך". אמר שמואל: קול באשה – ערוה, שנאמר: "כי קולך ערב ומראך נאווה". אמר רב ששת: שער באשה ערוה, שנאמר: "שערך כעדר העזים"

רמב"ם הלכות איסורי ביאה כ"א א'

א כל הפא על ערוה מן העריות דרך איברים או שחבק ונשק דרך תאוה ונהנה בקרוב בשר הרי זה לוקה מן התורה. שנאמר (ויקרא יח ל) "לבלתי עשות מחקות התועבת" וגו'. ונאמר (ויקרא יח ו) "לא תקרבו לגלות ערוה". פלוגר לא תקרבו לדברים המביאין לידי גלוי ערוה

ב העושה דבר מחקות אלו הרי הוא חשוד על העריות. ואסור לאדם לקרץ בידי וברגליו או לרמוז בעיניו לאחת מן העריות או לשחק עמה או להקל ראש. ואפלו להריח בשמים שעליה או להביט ביפיה אסור. ומפני למתכונן לדבר זה מכת מרדות. והמסתכל אפלו באצבע קטנה של אשה ונתכונן להנות כמי שנסתכל במקום התורף. ואפלו לשמע קול הערוה או לראות שעה אסור

ג והדברים האלו אסורין בחיבי לאוין. ומתר להסתכל בפני הפנויה ולבדקה בין בתולה בין בעולה כדי שיראה אם היא נאה בעיניו ישאנה ואין בזה צד אסור ולא עוד אלא שראוי לעשות כן. אבל לא יסתכל דרך זנות. הרי הוא אומר (איוב לא א) "ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה"

שולחן ערוך אבן העזר סימן כא להתרחק מן העריות

א צריך אדם להתרחק מהנשים מאד מאד ואסור לקרוץ בידיו או ברגליו ולרמוז בעיניו לאחד מהעריות ואסור לשחוק עמה להקל ראשו כנגדה או להביט ביופיה ואפילו להריח בבשמים שעליה אסור. ואסור להסתכל בנשים שעומדות על הכביסה ואסור להסתכל בבגדי צבעונים של אשה שהוא מכירה אפי' אינם עליה שמא יבא להרהר בה. פגע אשה בשוק אסור להלך אחריה אלא רץ ומסלקה לצדדין או לאחוריו ולא יעבור בפתח אשה זונה אפילו ברחוק ד' אמות. והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוין ליהנות ממנה כאלו נסתכל בבית התורף (פי' ערוה) שלה ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שעה והמתכוין לאחד מאלו הדברים מכין אותו מכת מרדות ואלו הדברים אסורים גם בחייבי לאוין

שולחן ערוך אורח חיים סימן עה להזהר מגלוי שער וקול אשה בשעת ק"ש וכן שלא לקרותה כנגד הערוה

ה ערוה בעששית ורוא' אותה דרך דפנותיה אסור לקרו' כנגדה דכתיב ולא יראה בך ערות דבר והא מתחזיא

ו היתה ערוה כנגדו והחזיר פניו ממנה או שעצם עיניו או שהוא בלילה או שהוא סומא מותר לקרות דבראיה תלה רחמנא והא לא חזי לה